

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.284/5 2016. gada 31.maijs
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums.

Šajā numurā:

- Saruna ar sešu bērnu māmiņu Ingu Augšpuli un viņas bērniem
- Intervija ar Agnesi Lepsi par dejošanu un ne tikai par to
- Pašvaldības policija informē un atgādina
- Bibliotēkā izstāde
- Pirmsskolas izglītības iestādes un kultūras aktualitātes
- Apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

Par logu ģimenes namā. Par Māti.

Inga Augšpule ar saviem bērniem. 2.rindā no kreisās - Ance, mamma Inga, Henrijs, Annija, 1. rindā no kreisās - Zane, Voldemārs, Laine

Maijā mēs pieminam un sveicam savas Mātes, kuras ar savu bezgalīgo mīlestību, pašai dziedību un labestību ir pelnījušas labus vārdus daudz biežāk nekā vienu reizi gadā.

„Māte ģimenē ir kā logs namā, kas dod gaismu mūsu dzīves sākumam un caur ko raugoties mēs pirmoreiz mācāmies izprast pasaules daudzējādību un skaistumu.”

Mātes svētku mēnesī saruna ar Keipenes daudz bērnu ģimenes - Augšpulu ģimenes - nama logu - māmiņu Ingu un viņas sešiem bērniem - Henriju, Anniju, Voldemāru, Anci, Zani un Laini.

Vispirms saruna ar māmiņu.

Katrs mēs nākam no ģimenes un savā ģimenes modelī pārņemam kaut ko no vecāku dzīves. Vai jūs nākat no lielas un draudzīgas ģimenes?

Inga. – Es nāku no gana lielas ģimenes – mēs mammai bijām pieci bērni – trīs meitas un divi dēli. Es no trim māsām biju vidējā. Man bija patēvs. Ar mammu mēs sadzīvojām ļoti draudzīgi, bet ar patēvu.... Nevaru teikt, ka mūsu ģimene bija ideāla un viss bija labi – nē, tā nebija, tomēr es, atceroties to laiku, kad dzīvoju ģimenē, neizjūtu rūgtumu. Kā nu bija, tā bija.

Jāatzīst, ka agrāk tomēr dzīve nebija tik viegla kā tagad. Bija ļoti daudz jāstrādā – arī bērniem. Mana mamma bija slaucēja, un tas nozīmēja, ka mēs, bērni, viņu mājās redzējām maz – mamma gandrīz visu dienu bija fermā.

Kamēr mamma bija darbā, mēs, bērni, pārsvarā dzīvojāmies savā vaļā – staigājām gar upes krastu, spēlējāmies Bērza vecās muižas drupās. Mums bija sava lielā ieva, kuras zaros visi sakāpām, sadalījām lomas un tēlojām koalas ģimēni.

Televizoru skatījāmies maz, datoru tad Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

vēl nebija, un mūsu brīvais laiks labos laika apstākļos tika pavadīts ārā kustībā, rotaļās un spēlēs.-

Māte – tas ir maigums, mīlestība, miers, gaiši ābeļziedi, mierīgas pasteļtoņu debesis un mīļi, ieaijājoši vārdi. Vai mamma jums kā mazai meitenei caur savu mīlestību deva drošības un miera sajūtu ?

Inga. – Kā jau teicu – mana mamma bija ļoti aizņemta darbā. Laika, lai ar mums lulinātos, mammai nebija. Tāpēc spilgtā atmiņā palikusi viena diena, kad mamma pateica, ka uz darbu neies un ka mēs varam pagulēt. Un tad nu es un māsa, un mamma – visas trīs – ieritinājāmies vienā gultā un gulējām, gulējām, gulējām, kamēr man jau apnika. Tā bija laba diena, jo es varēju pieglausties mammai un sajūties mierīgi un droši. –

Savu mīlestību pret bērnu vecāki bērībā pauž arī caur mīļvārdiņiem. Vai jūs bērībā bijāt vienkārši Inga ?

Inga. – Nebiju gan bērībā vienkārši Inga. Bērībā mani sauca par Lācīti – tikai nezina, kāpēc. Kad man uzradās jaunākais brālis un māsa, es kļuva par Kīku. Atkal nezina, kāpēc. –

Jums ir seši bērni – katrs ar savu raksturu. Vai katram bērnam ir arī savs mīļvārdiņš?

Inga. – Mīļvārdiņi atnāk paši no sevis, netiek īpaši izdomāti. Tā jau nenotiek, ka vecāki apsēžas un nu sāk izdomāt un apspriest, kādā mīļvārdiņā katru bērnu saukt. Ir arī mūsu ģimenē mīļvārdiņi – Voldemārs ir Voldiņš, Ance – Kukainītis. Tikai nejaudājiet, kādēļ. –

Būt tik lielas ģimenes mātei ir viegli vai grūti? Kur slēpjas grūtums un kas to kompensē? Un kur slēpjas vieglums un prieks?

Inga. – Es teikšu, ka būt sešu bērnu mātei nav tik grūti. Ne bērībā, ne agrā jaunībā es nesapņoju par tik daudziem bērniem. Bērni laikam paši izvēlējās mani par māti. Visas grūtības, kas rodas tādā lielā ģimenē kā mūsu, kompensē bērnu mīļums. Ir tik jauki, kad bērns noplūc puķīti, uzdāvina to man un grib samīļoties.

Mani ļoti aizkustina bērnu publiska uzstāšanās. Iepriecina bērnu labās sekmes skolā, piemēram, kad Ance skolā nopelna astoņnieku vai deviņnieku.

Lielākie bērni jau man ir lieli palīgi ikdienas darbos, kaut vai mājas sakārtošanā. Annija labi gatavo ēst. Tāpēc es tiešām nesūdzos par dzīvi un nekad neesmu sūrojusies, ka man bērnu dēļ ir grūti un smagi.-

Un tagad bērni pastāstīs par savu māmiņu Ingu.

Kādos mīļvārdiņos viņi nosauktu savu

māmiņu un kāpēc?

Henrijs. – Vispirms es gribu pateikt, ka mēs savu mammu nesaucam par mammu, bet par Ingu. Mums tā patīk, un Ingai nav iebildumu. Būdami bērni, dzirdējām, ka tētis un citi mūsu mammu sauc par Ingu, un tā arī mēs viņu sākām saukt. Es savu mammu gribētu mīļi saukt par Bitīti, jo viņa ļoti daudz strādā, ir čakla, visu laiku atrod, ko darīt. Mēs, bērni, arī strādājam, bet ne tik daudz.-

Annija. – Es par Saulīti. Tāpēc, ka mamma ir gaiša, smaidīga, mīļa, uzmundrina, ja vajag, vienmēr palīdz.-

Voldemārs. – Es savu mammu mīļi dēvētu par Rozi. Viņa vienmēr ir kārtīga, saposusies un visskaistākā.-

Zane. – Mana mamma ir tik skaista kā puķes un tauriņi. –

Kā savu māmiņu mēdzat pārsteigt svētkos?

Annija. – Kad vēl nebija piedzimušas mūsu mazās dvīņu māsiņas Zane un Laine, mēs mammai par godu mājās rīkojām paši savus koncertus. –

Henrijs. – Tagad mammu pārsteidzam un iepriecinām ar nopelnītajiem atzinības rakstiem un diplomiem. Un, kad es uzstājos koncertos, vienmēr spēleju saksofonu, domājot par mammu un veltot skaņdarbu tieši viņai. Arī šogad Māmiņu dienas koncertā tā bija. Kādreiz mammai ļoti patika, kad es spēleju mūziku no seriāla „Ilgais ceļš kāpās.”

Mazās māsas mammu iepriecina ar saviem zīmējumiem. –

Kādreiz bērni saka – es izaugšu liels un izdarīšu kaut ko labu savai mīļajai mammai, piemēram, uzcelšu viņai māju. Vai jūs arī kaut ko gribētu labu izdarīt mammai, kad izaugsiet lieli?

Henrijs. – Es gribētu aizvest mammu ceļojumā uz Brazīliju, jo tas ir tālu un eksotiski. –

Annija. – Es arī gribētu aizvest ceļojumā uz kādu eksotisku valsti, piemēram, Indiju. –

Ance. – Es uzartu lielu tīrumu – iestādītu tajā kartupeļus, kāpostus, iesētu burkānus. Un pati šajā dārzā visu izdarītu – izravētu, novāktu ražu, lai mammai tik daudz nebūtu jāstrādā. –

Voldemārs. – Es uzceltu milzu siltumnīcu, kurā izaudzētu lielus tomātus, jo manai mammai garšo tomāti. Un vēl arī palīdzētu mātai Ancei viņas lielā nākotnes dārza ravēšanā. –

Zane un Laine solās mammai uzdāvināt rozā taurenīšus, jo māsiņām patīk taurenīši un viss rozā.

Lai bērnu nākotnes solījumi piepildās vēl – Baiba Mietule

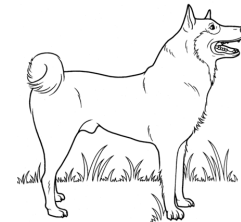
Pašvaldības policijas inspektors informē un atgādina

Ogres novada pašvaldības policijas inspektors Andrejs Cviguns informē, ka arī šopavasār uzsāktas 35 administratīvo pārkāpumu lietvedības saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 51.panta otro daļu – par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos. Par šo administratīvo pārkāpumu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt euro, bet juridiskajām personām – no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt euro.

Neapsaimniekoto Ķeipenes pagasta zemju īpašniekus pašvaldības policijas inspektors bija uzaicinājis sniegt paskaidrojumu. Tad nu izrādījies, ka daži labs zemes īpašnieki par atsevišķa zemes gabala eksistenci 20 gadu laikā pat ir aizmirsis un izbrīnīts vaicā, vai tiešām viņam pieder šis zemes gabals.

Ogres novada pašvaldības policija pašlaik arī aktīvi pārbauda, kā novada teritorijā tiek pildīti Ogres novada pašvaldības 24.05.2012. saistošie noteikumi Nr.14/2012 „Par atkritumu apsaimniekošanu Ogres novadā” – vai visi atkritumu radītāji ir noslēguši līgumus ar atkritumu apsaimniekotājiem par nešķirotu sadzīves atkritumu savākšanu un pārvadāšanu. Tātad šos līgumus jānoliek pa ķērienu, jo arī ķeipeniešu sētās tuvākajā laikā var iebraukt pašvaldības policijas inspektors un lūgt uzrādīt noslēgto līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju.

Bez tam, ja pamanīs sētā suni, lūgs uzrādīt arī suņa vakcinēšanas pasi un pārbaudīs, vai suns ir vakcinēts. Cerams, ka ķeipenieši ir apzinīgi un viņiem ar dokumentiem – gan saviem, gan mājdzīvnieku - viss kārtībā.

Vēl pašvaldības policija aicina iedzīvotājus par notikumiem, kas ir pašvaldības policijas kompetencē, informēt policiju nekavējoties, zvanot uz diennakts tālruna numuriem 110 un 112, nevis pēc pāris dienām. Pašvaldības policijas rīcībā ir vairākas ekipāžas, kas operatīvi reaģē un dodas uz notikuma vietu.

Caur deju mēs atklājamies citiem

Nupat aprīlī notika Ogres novada amatiermākslas kolektīvu skates. Tajā veiksmīgi piedalījās Ķeipenes bērnu deju kolektīva „Zeltupīte” abas grupas – 1.-3.klašu skolēnu grupa ieguva Laureāta pakāpi (45,6 punkti), 4.-6.klašu skolēnu grupa – pirmo pakāpi (44,0 punkti). Bērnu deju kolektīva „Zeltupīte” abas grupas vada madlieniete Agnese Lepse, kura ir trīs bērnu māmiņa. Un patiesībā arī mazajiem Ķeipenes dejojājiem Agnese uz pāris stundām nedēļā kļūst par otru māmiņu, kas rūpējas par viņiem, pārdzīvo, vada, virza, māca, iedvesmo, darot savu darbu ar mīlestību. Jo bez mīlestības neiztikt, ja darbs ir sirdslieta un iepriecinājums, nevis slogs.

Maijs ir Mātes dienas mēnesis, tāpēc saruna ar Agnesi par dejošanu un ne tikai par to.

Kā pati nonācāt pie dejas un dejošanas? Vai jau bērnībā, izdzirdot mūziku, gribējās griezties un virpuļot?

Agnese. - Mamma man ir stāstījusi, ka, maziņa esot, izdzirdot mūziku vai kādu ritmu, esmu mēģinājusi uzreiz šūpoties un kustēties līdzī. Tā apzināti deju iemilēju vēlāk, dejojot TAD “Lāčplēsis” pie deju skolotājas Aldas Bļodones. Esmu pat divas reizes mēģinājusi stāties baleta skolā, jo mani apbūra baletdejojājas vieglums un grācija. Paldies Dieviņam, ka tomēr esmu palikusi pie tautiskās dejas, jo tieši šeit sajūtu savu spēku un enerģijas pieplūdumu, kas noteikti nāk no mūsu latviešu tautas tradīcijām un senajām zināšanām. To pat īsti nevar iemācīties, bet tas, acīmredzot, tiek pārmantots ikvienam latvietim piedzimstot par latvieti. - *Esat apguvusi tādas stabilas un nopietnas profesijas – absolvējusi LU Ekonomikas fakultāti, iegūstot kvalitātes vadītāja specialitāti, un augstskolu „Turība”, saņemot diplomu tūrisma un tiesību vadībā. Esat strādājusi viesnīcās gan Latvijā, gan Vācijā. Ar vīru Kristapu ārlietu ministra Māra Riekstiņa laikā bijuši par Latvijas Vēstniecības nama Vašingtonā pārvaldniekiem. Tātad bija visas iespējas dzīvot un strādāt ārzemēs, veidot veiksmīgu karjeru, tomēr jūs atgriezāties Latvijā. Kāpēc?*

Agnese. - Patiesībā tas ir pavisam vienkārši - es mīlu šo zemi, tiešām nekur pasaulē ceriņi nesmaržo tik skaisti kā pie mums un maize negaršo tik labi kā no mūsu rudziem. Tā ir liela dāvana dzīvot Latvijā, lai arī visādi mums ir šeit gājis. Tikai šeit, Latvijā, esmu juties stabili kā koks savā zemē. Protams, esmu pateicīga par pasaules pieredzi, tomēr laimīga esmu tikai šeit - savās mājās, kā arī redzot, ka mani bērni elpo Latvijas gaisu, peldas mūsu upes ūdeņos un gūst mūsu zemes rūdījumu un pieredzi. -

Vai jūs pati tagad arī dejojat? Vai jums pašai patīk tieši tautas dejas?

Agnese. - Es pati tikai no rītiem veicu jogas vingrojumu, peldu un retu reizi izbraucu ar riteni. Mācīt citiem dejošanu man pašreiz ir daudz lielāks prieks un gandarījums nekā pašai dejojot. Plāpāt gan plāpāju, ka vajadzētu nu beidzot pašai atsākt dejojot. ...-

Ko cilvēkam sniedz dejas un dejošana?

Agnese. - Katram noteikti kaut ko savu, varu tikai teikt par sevi...tā ir vesela jūtu uztveres pasaule, kas bagātina dzīvi, tu izjūti kustību, deju partneri, visu dejas zīmējumu, kolektīva kopējo enerģētiku, autora ieceri, tas ir liels izaicinājums caur dejas valodu atklāties citiem, tas liels gandarījums un prieks par izdošanos, tas ir dažādu baiļu un satraukumu pārvarēšana, tā ir mazliet tā kā pietuvošanās kādai augstākajai realitātei, tā ir daile un estētika, tā ir savu

Agnese ar “Zeltupītes” dalībnieci Samantu pagājušajā gadā

robežu paplašināšana. -

Savākt kopā ap 50 dejojāju, noturēt viņu uzmanību, iemācīt deju soļus un iemācīt dejojot skaisti, izjusti nav viegli. Kā jums tas izdodas?

Agnese. - Patiesībā tādas īstas receptes nav, ir tikai iekšēja izjūta, pēc kuras vados. Tā ir tāda kā pilnīga ikkatra bērna pieņemšana, liela mīlestība pret ikvienu dejojāšo un, protams, milzīga ticība dejojāja spējām. It kā redzu ikvienu dejojāju nākotnē, viņa drošumu un pārliecību uz skatuves. Un tad daru, kas jādara, lai tas notiktu. -

Dzirdēju, ka jūs deju nodarbībās esot stingra un prasīga, varot arī sabārt, bet tai pašā laikā esot gatava mazos dejojājus apskaut un samīļot.

Agnese. - Jā, tieši tāda esmu...esmu kā mans tēvs - ļoti emocionāla, ātri varu aizsvīlēt un pavilkties... Mēģinu visu savu mūžu kļūt šai ziņā rāmāka un gūt dvēselē lielāku mieru, lai vai kas apkārt notiktu... tai pat laikā pazīstu šo savu otru pusi - līdzjutību un spēju iestāties par ikvienu pāridarījumu. Bet darbībā ir jābūt stingram un prasīgam, jāliek noprast, ko tad mēs kopā gribam izdarīt un sasniegt, kādi tad ir tie mūsu kopējie mērķi. -

Cilvēku atsauksmēs ļoti pozitīvi tika novērtēts jūsu iestudējums pēc Andersena pasakas „Īkstīte” motīviem. Jūs esat radošs cilvēks – ne tikai mācāt dejas, bet pati veidojat deju horeogrāfiju.

Agnese. - Jā, nu šī man tiešām ir lielākā dāvana profesionālajā ziņā, ka „Zeltupīte” man dod šo iespēju īstenot savas idejas, realizēt tās dejas, jo tikai caur savu radīto es varu runāt ar cilvēkiem, nodot savas sajūtas un vēstījumu viņiem. -

Vai jūsu trim bērniem Aleksandrai, Martelam un Madei arī ir interese par dejošanu un viņi dejo? Jaunākajai meitiņai Madei gan ir tikai divi gadiņi.

Agnese. - Gaidot vecāko meitiņu, es strādāju citu darbiņu, taču bieži mēdzu spēlēt klavieres, un varbūt tāpēc vecākajai meitai Aleksandrai

Turpinājums no 3.lpp.

ir liela interese par mūziku. Manuprāt, dejo viņa tikai tāpēc, ka es deju kopā ar pārējiem Ķeipenes bērniem. Bet Aleksandra ir ļoti centīga, un viņai ir labi panākumi tagad, dejojot pie savas mīļās klases audzinātājas Daigas Bombānes sarīkojumu dejas. Gaidot jaunākos bērnus Marteli un Madīti, es deju līdz pēdējam brīdim jau ar lielu punci, un tagad redzu, ka, tikko skan ritmi vai mūzika, viņi tiešām lec augšā un sāk dejojot piruetes.

Kam par godu dēls ticis pie tik neparasta vārda un vai šim vārdam ir kāda nozīme?

Agnese. - Abiem jaunākajiem bērniem vārdus es nosapņoju - gan Martelim, gan Madei. Nezinu pat, vai tāds vārds Martels pasaulē eksistē. Ir konjaks *Martell* un frančiem uzvārds *Martel* un dažādi atvasinājumi no šī vārda. Es šoreiz uzticējos tam, kāda informācija atnāca pie manis sapnī pirms bērnu dzimšanas.

Jums dejošana ir sirds aicinājums, tāpēc droši vien patīk arī balles dejas un ballēties. Vai jūsu dzīvesbiedrs ballēs ir labs deju partneris?

Agnese. - Īstenībā, man ļoti agri nāk miegs, un balles man ir īsts pārbaudījums, jo līdz 23.00 vēl varu izturēt, bet tad gan laižos mājās un liekos uz auss. Ar vīru ir interesanti, jo viņš savukārt labprāt sāktu dejojot tikai pēc pusnakts. Esmu priecīga, ka viņš ir pieskaņojies manam ritmam un jau ar acu skatienu saprot - ir laiks dejojot, citādi sieviņa var ātri pazust ...

Jūs daudz labu vārdu esat veltījusi savai mammai Valdai Jirgenai, kura arī ir radoša un muzikāla, kaut arī tagad viņa strādā sociālajā dienestā, rūpējoties par veciem ļaudīm un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Vai mamma atbalstīja jūsu pievēršanos dejošanai un studijas trešajā augstskolā - Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā? Deju skolotāja maize nav nemaz tik salda, un deju skolotāja darbs nav no labi atalgojamiem.

Agnese. - Mamma ir tieši tā, kura pamanīja manī talantu un atbalstīja, liekot tēvam mani divas reizes nedēļā vest uz Lielvārdi dejojot. Tas tiešām tad nebija viegli ne finansiāli, ne laika ziņā, tomēr to visu atceros ļoti gaiši, jo, braucot mašīnā, tie bija nedalīti uzmanības brīži no mana tēva. Taču šis darbs pats par sevi dod man lielu prieku un gandarījumu. Zinu, ko nozīmē liela alga un tas, ka nevari sagaidīt dienas beigas, un zinu arī šo otru variantu - neliela alga, bet milzīgs prieks par padarīto. Es tomēr izvēlos šo otru variantu.

Nupat bija Mātes diena. Vai apsveicāt savu mammu Mātes dienā?

Agnese. - Tā kā mamma bieži ir prom, tad

apsveicām mēs visi kopā - mana ģimene un tētis. Pasūtījām internetā ziedus un nogādājām mammai Šveicē. Viņai tas bija liels negaidīts pārsteigums.

Un vai jūs saņēmt bučas un zīmējumus no saviem bērniem Mātes dienā?

Agnese. - Jā, te jāsaka paldies Ķeipenes skolai, jo meita atnāca mājās ar veselu kaudzi pašas gatavotu dāvaniņu, kartiņu un ar zīmējumiem. Bet mēs ikdienā cenšamies pateikt ko labu viens otram un pirms miega iedot bučiņu.

Vasarā Ķeipenē tiks īstenots projekts „Vidū pašai dzīvībai”, kura koordinatore esat jūs. Īsumā pastāstiet par šī projekta ieceri.

Agnese. - Par nākotnes projektiem ir grūti runāt, jo nekad jau nezinām, kā būs. Es

kaut ko zināt par dzimtas mājām mūsu pagastā, kuru gan vairs nav?

Agnese. - Nostāsti ir daudz, iedvesmojoši un ļoti interesanti, nereti smagi, ar lieliem pārdzīvojumiem... ar Sibīriju, ģimeņu izšķiršanu, ar pazemojumiem un kara šausmām, taču tam visam pa vidu ir kāds brīnišķīgs stāsts. Dzimtas mājās no tēva puses - Ķeipenes pagasta "Vanagos" - tēva vecāmamma slēpa manas mammas vecomammu no izvešanas uz Sibīriju. Abas mājas - tēva vecāsmammas un mammas vecāsmammas - bija kaimiņos, katra mežam savā pusē. Kas toreiz to varēja zināt, ka pēc gadiem kaimiņu māju saimnieču mazbērni - mana mamma un tētis - apprecēsies. Pateicoties tēta vecāsmammas cilvēcībai, riskēšanai ar

“Zeltupītes” 1.-3.klašu skolēnu grupa šovasar Ogres kultūras centrā pirms skates

parasti ļaujos un viss jau beidzas labi... Cerams, arī šoreiz. Bet īsumā ideja dzima pirms projekta „Radi” rakstīšanas, jo komponists Gaitis Lazdāns man uzdāvināja disku ar dziesmām “Vidū pašai dzīvībai”, ko iedziedājis Jānis Paukštello, un noteica, ja man izdodas radīt kādu deju viņa dziesmām, lai droši to daru. Tā nu es klausījos šīs dziesmas, un arī nāca iedvesma veidot ko tālāk.

Man radās doma noorganizēt ko tādu, kur dejojāji ir kopā ar saviem vecākiem un varbūt uzzina viens no otra kaut ko jaunu. Tas parasti saliedē kopā visus, un ir atkal impulss tālākai virzībai. Tā nu, kopā visu saliekot, radās šis projekts, kur visi būsim kopā - dejojāji, vecāki un arī citi ķeipenieši. Projektu varu īstenot, jo man ir lieliska komanda - Inese, Marīta, Andra, Santa un centīgi vecāki, kas mūs atbalsta, arī Mairita no skolas vienmēr visu saskaņo tā, lai visiem labi.

Jūsu dzimtai ir saistība arī ar Ķeipeni. Ko jums nozīmē dzimtas saknes un vai

savu dzīvību, tika izglābta ne tikai manas vecvecmamma no mātes puses dzīvība, bet arī viņas abu bērnu dzīvības, un, pateicoties visam tam, varēja satikties divi cilvēki - mans tētis un mamma - un viens otru ļoti iemīlēt. Šajā savienībā radāmies mēs ar brāli un tālāk jau mūsu bērni. Tā tiešām ir liela Dieva svētība.

Ko jūs labu vasaras brīvlaikā novēlētu piedzīvot saviem Ķeipenes dejojājiem un viņu vecākiem? Un sev?

Agnese. - Ar labiem padomiem ir tā - tie īsti nevienam neder, jo tos neviens nedzird, un, ja sadzird, diezin vai ņem vērā. Es nezinu, kas katram ir vajadzīgs, bet man pašai šobrīd ir aktuāls jautājums, kādas ir manas pašas attiecības ar to spēku, kas mani ir radījis, kuram pateicoties, esmu šajā pasaulē. Es sev novēlu to saprast, ja ne saprast, tad vismaz pie sevis visu to apdomāt. Bet Ķeipenes iedzīvotājiem es novēlu mieru un mīlestību savās sirdīs!

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Kad sakām sveikas bērnodārzam

*Mēs bērnodārzam sveikas sakām,
Tā durvis tūlīt vērsiet ciet...*

Maija mēnesis – izlaidumu mēnesis pirmsskolas iestādēs. Arī mūsu pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” izlaiduma grupa saulainajā 30. maija pievakarē svinēja svētkus. Izlaidums ir kaut kas īpašs gan skolotājiem, gan bērniem un viņu vecākiem. Tas paliks atmiņā ilgi – tas ir pārmaiņu laiks, kad no bērna, kuru skolotājas un auklītes apūbina un apmīlo, mazais cilvēks pārtop skolniekā, kam atbildīgi jāmacās un jāiemācās kļūt patstāvīgam.

Šogad diplomus par sekmīgu obligātās pirmsskolas izglītības programmas apguvi saņēma 9 bērni: Elza Zita Serma, Kristers Niks Serma, Daira Kalniņa, Beate Seila Dzalba, Ruta Rence, Loreta Jegorenkova, Enija Graudiņa, Kristiāna Lazda un Linards Bārbals. No šiem bērniem Ķeipenes pamatskolas 1. klasi apmeklēs 6 bērni.

Skolotājiem izlaiduma svētki ir reizē priecīga un skumja diena. Prieks par padarīto darbu, par bērnu sasniegumiem, par viņu mīlestību pret mums. Skumjas, ka atkal kāds posms dzīvē ir aizritējis un jāšķiras no saviem četrus gadus izlolotiem audzēkņiem.

Paši bērni vēl neapzinās, ka rotaļu stūrīti nomainīs skolas soli, bet lelles un spēles – mācību grāmatas. Bet caļus skaitīs rudenī...

Pasākums bija skolotāju Sigitas Sirsones, Marinas Heinsbergas un mūzikas skolotājas Evas Stirānes ziņā. Lielākoties atrādījām savas prasmes un

iemaņas runāt, dziedāt un dejot, visu, ko pa šiem gadiem esam iemācījušies – dziedāt par burtiem, skaitļiem, dejot, skandēt dzejoļus. Bija liels gandarījums, redzot prieku un smaidus gan bērnu, gan vecāku un vecvecāku acīs.

Šajos svētkos katrs domāja par savu māmiņu un tēti, kuri palīdzēja izaugt lieliem. Kopīgi atcerējās savas bērnības septiņus gadījumus.

Par atmiņu no bērnodārza audzēkņi saņēma skaisti ilustrētu un viegli lasāmu Raiņa grāmatu „Puķu lodziņš”. Un ziedus kā apliecinājumu tam, ka katrs bērns ir ļoti mīlēts.

Sagatavošanas grupas bērnus sveica arī mazbērnu grupa, saviem draugiem dāvinot pašgatavotas dāvanīņas.

Skolotāja Sigita pateicās vecākiem par atbalstu, jo tikai kopā varēja paveikt to, kas ir sasniegts. Paldies tika teikts visiem kolēģiem, tehniskajiem darbiniekiem un pavārtītēm.

Vēl priekšā vasara. Bērni varēs atpūsties, izbaudīt brīvlaiku, krāt spēkus, lai rudenī varētu iet uz skolu. Novēlu visiem vecākiem, bērniem un skolotājiem izbaudīt vasaru, atpūsties – sauļoties un peldēties, ēst saldējumu un zemenes, gulēt zālē un lūkoties mākoņos, ķert tauriņus un izlasīt kādu skaistu grāmatu. Ļauties sapņiem – gan lieliem, gan maziem. Esiet kopā ar savu ģimeni un lai jūs katru dienu vada mīlestība!

Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes “Saulīte” vadītāja
Tamāra Briede

Labie vārdi

*Janīna Millere savā pēdējā darba dienā
Ķeipenes VP II “Saulīte”*

Šoreiz labos vārdus bērnodārza kolektīvs velta skolotāja palīdzībai Janīnai Millerei, kura izlēmusi doties pelnītā atpūtā – pensijā. Viņa mūsu iestādē ar diviem maziem pārtraukumiem ir nostrādājusi 30 gadus – no 1986. gada.

Ne velti skolotājas apgalvo, ka daudz vieglāk ir mācīt bērnus, ja blakus ir laba un mīļa auklīte. Auklīte palīdz nodarbību laikā, darbojas ar tiem bērniem, kam darbiņi sokas lēnāk, iet kopā pastaigās, sarunājas. Tāda laba un mīļa auklīte ir Janīna Millere – viena no vislabākajām auklītēm, precīza un pedantiska sava darba izpildītāja.

Janīna arī kolektīvā vienmēr bija iejūtīga, saprotoša, atsaucīga un tolerantā. Tāpēc Janīnas pēdējā darba dienā, kas sakrīt ar izlaiduma dienu, ir mazliet skumji.

Novēlam Janīnai turpmākajās dzīves gaitās veselību, veiksmi, izturību un visa iecerētā piepildījumu!

Ja apkārt ir bērni, mazbērni, ģimene, draugu un paziņu loks, ar kuriem kontaktēties, viss ir kārtībā. Un Janīnai tas viss viņas dzīvē ir.

Un vēl Janīnai ir viņas dārzs – skaistās puķes, košumkrūmi un augļkoki, ar ko priecēt sirdi, acis un prātu.

Visa bērnodārza „Saulīte” kolektīva vārdā sakām:

„Atceries, priecājies, rītdienu sveic, Ieklausies – visi paldies Tev teic!”

Ar vissirsnīgākajiem pateicības vārdiem būsim kopā ar Tevi un Tū – ar mums.

Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” kolektīvs

Laimi un prieku var atrast arī patīkamā nodarbē

Mēs nevaram pārmainīt pasauli, bet varam pārmainīt sevi. Un, ja kādam pasaule šķiet pelēka, muļķīga un garlaicīga, tad patiesībā pelēks un garlaicīgs ir cilvēks pats. Jo ir taču tik daudz iespēju pasauli padarīt interesantu un krāsainu. Kaut vai atrodot interesantas nodarbes un vaļaspriekus.

Ķeipenes bibliotēkā atklātajā izstādē varējām vērot bibliotekāres Ivitas Pumpures vaļasprieka augļus – izšūtas gleznas.

Ivita, kā tu padari krāsaināku savu pasauli?

Ivita. - Patiesībā mana pasaule vienmēr ir bijusi krāsaina. Man nekad nav bijis garlaicīgi! Man ir bijusi ļoti jauka, saulaina, piedzīvojumiem bagāta bērnība un grāmatas vienmēr pa rokai. Tagad, kad esmu pieaudzis cilvēks, mani iedvesmotāji ir meita Nikola, grāmatas un brīnišķīgākais vaļasprieks – izšūšana. Izšūšana ir pārņēmusi mani savā varā. Man ir izveidojusies tāda kā pozitīvā atkarība no izšūšanas. Gada sākumā bija pārtraukums izšūšanas maratonā, tad sapratu, cik atkarība ir stipra, un ķeros klāt jaunam darbam, kas jau ir daudz, daudz lielāks un sarežģītāks nekā iepriekšējie. Tā ir īpaša sajūta, kad no maziem, maziem krustņiem tu saliec skaistu gleznu!

Kas tevi pamudināja pievērsties izšūšanai un cik ilgi tu ar to nodarbojies?

Ivita. - Izšūšanu man atklāja mūsu pagasta šuvējiņa Māra Igaune. Ieraudzīju viņas brīnišķīgo gleznu „Meitene šūpolēs”, un tā man tik ļoti iepatīkās, ka es sapratu: eh, pamēģināšu es arī! Māra man noinstruēja, kas un kā darāms (shēma, auduma izvēle, diegi utt.), krustiņus jau mācēju šūt, un tad uz priekšu ar milzu pacietību!

Pirmo gleznu izšuvu trīsarpus mēnešus, bija sarežģīti šūt daudzkrāsainus ziedņus un kontūras, bet rezultāts – fantastisks! Tad izvēlējos izšūt divus skaistus, labsirdīgus vilciņus. Tas bija nopietns pārbaudījums manai pacietībai. Rezultāts – atkal fantastisks!

Galarezultāts ir tas, kas visu laiku dzen uz priekšu darīt vēl un vēl! Kopumā nodarbojos ar šo vaļasprieku gandrīz divus gadus, un man ir jau četras gleznas. -

Bibliotēkā ir izstādīti divi tavi jauni darbi „Īdensdzirnavas” un „Gulbīši”. Cik ilgā laikā šie darbi tapuši?

Ivita. - „Īdensdzirnavas” tapa pagājušā gadā no jūlija līdz novembra sākumam, bet „Gulbīši” – no novembra sākuma līdz Ziemassvētkiem. Katru savu darbiņu es fotografēju, lai redzētu, cik pa nedēļu ir izdarīts. -

Vai ir jaunas idejas galvā vai arī ņemsi ņemsi vasaras atvaļinājumu?

Ivita. - Izšūšana jau ir mans atvaļinājums, tā ir relaksācija pēc grūtas darba dienas, kad tu vari iegrimt šajā krāsainajā pasaulē, domāt tikai pozitīvas domas un priecāties par skaistumu, ko radi.

Ir jau iesākts jauns darbs, ko plānots pabeigt nākamgad maijā. Nezinu, kā ies, jo darbs ir ļoti sarežģīts, ar divreiz vairāk krāsām nekā „Īdensdzirnavās”. Man tagad bez maizes darba ir vēl arī mācību nedēļas, bet, ja cilvēks kaut ko ļoti grib, tad laiku vienmēr tam atradīs. -

Izšūšanas shēmas zīmē pati vai atrodi internetā? Kā notiek krāsu izvēle – tā ir pašas rokās un vari ļauties savai krāsu izjūtai?

Ivita. - Izšūšanas shēmas atrodu internetā, kur krāsas jau ir dotas, bet nākotnē apsveru iespēju pati veidot shēmas un piemeklēt diegu toņus. Šobrīd ar meitu jau izveidojām mazu pūces saktas shēmiņu, un darbiņš jau ir iesākts, bet tas meitas pārziņā vairāk. -

Tavi izšūvumi ir kā gleznas. Cilvēki tev ir vaicājuši, kādā tehnikā tavi darbi gleznoti. Vai tev pašai patīk tava uzcītīgā, rūpīgā, filigrānā, smalkā darba rezultāts?

Ivita. - Cilvēki, kuri nezina, ar ko es nodarbojos, domā, ka darbi ir zīmēti, bet, pieejot tuvāk, tad tik var redzēt, ka tie ir izšūti.

Man pašai ļoti, ļoti patīk rezultāts! Un katru svētdienu, kad nofotogrāfēts padarītais, es varu ik pēc brītiņa skatīties telefonā, kā izskatās. -

Ko tu gribētu pateikt cilvēkam, kas par tavu mēnešu ilgo darbu pateiks: „Tur jau nekā nav, man nepatīk!”

Ivita. - Patiesībā esmu dzirdējusi tikai pozitīvas atsauksmes, izņemot vienu. Tās daudzās pozitīvās atsauksmes noteikti aizēno to vienu negatīvo. Cilvēks, kas izteica negatīvo vērtējumu, vienkārši nestādās priekšā, kāds laikietilpīgs darbs un mīlestība katrā darbā ir ielikta. Tas liecina vēl arī par cilvēka iekšējo pasauli, par citādu uztveri, kad cilvēks redz to, ko citi neredz...Kats jau mēs visu uztveram

Ivitas izšūtā glezna „Īdensdzirnavas”

caur savu skatījumu. Un, ja esam dvēselē tīri, tad arī esam spējīgi saskatīt skaistumu. Kad tā nav, tad arī rādās dažādas tumšās lietas...

Un vēl gribētu ierosināt šim cilvēkam arī izpausties kādā taustāmā un redzamā darbiņā, jo tas dziedina dvēseli un vedina domāt un just pozitīvi. Tad dzīvot ir vieglāk, jo pretimnācējs uz ielas tev pasmaidīs un sveicinās, nevis, nodūris galvu, lavīsies pa citiem ceļiem, lai tik nesatiktos. -

Un, ja kāds, iedvesmojies no tevis, izteiks vēlmi ņemt adatiņu rokās, nopirkt krāsainos diegus un sākt izšūt, tu viņam teiksi:

Ivita. - Uz priekšu! Tikai rēķinieties, ka tas var izraisīt atkarību! -

Nebaidies iedzīvoties biežās brillēs?

Ivita. - Tpu , tpu, tpu...būs labi! -
A.Grīns „Patiesas laimes grāmatiņā” ir teicis: „Vislabākais veids, kā neievainot citus, ir priecāties un būt laimīgiem par to, kas mums tiek dots, Kad esam saskaņā ar sevi, mums nav sevi jāpiespiež neievainot citus. Tad mēs citiem nodosim to labvēlību, kuru jūtam paši pret sevi, un prieks, kuru jūtam sevī, pielīps arī citiem. Laimīgajam vairs nav jāievaino citi. Kas ievainots, tam jāievaino citi, lai nejustu pats savu ievainojumu. Kas laimīgs, savu laimi izpauž, kaut ko no sava prieka dodot citiem. Prieks plūst tālāk. Laime izplatās.” Vai piekriti šai domai?

Ivita. - Cik patiesi vārdi! Es pilnīgi piekritu! Man arī ne reizi vien ir ienācis prātā citāts no „Kaķīša dzirnaviņām” par to, ka jāvairo ir labais, ka nevajag ļaunu atdarīt ar ļaunu! Es novēlu sev un visiem citiem turēties pie šī teiciena! -

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Ķeipenes tautas nama amatierkolektīvu aktivitātes 2016. gada jūnijā

10.jūnijā Lēdmanes Sv. apustuļu Pētera un Pāvila Romas katoļu baznīca piedalās Baznīcu nakts pasākumos. Baznīcu nakts ietvaros plkst.19.00 koncerts, kurā piedalīsies arī Ķeipenes tautas nama sieviešu vokālais ansamblis „Sonore”

18.jūnijā Suntažos Suntažu dziesmu un deju svētki „Satiec svētkus Suntažos” Svētkos piedalīsies Ogres novada amatiermākslas kolektīvi

Ķeipenes pagastu pārstāvēs senioru deju kolektīvs „Veldze” un vidējās paaudzes deju kolektīvs „Dandzis”.

plkst.18.³⁰ svētku gājiens

plkst.19.⁰⁰ koncerts

Ķeipenes pensionāru biedrības “Avotkreses” aktivitātes 2016. gada jūnijā

Ceļot nozīmē dzīvot! Ceļosim pa mūsu skaisto Latviju!

Š.g. 15.jūnijā Ķeipenes pensionāru biedrība “Avotkreses” rīko ekskursiju uz Ludzu.

Pieteikties **līdz 8.jūnijam**. Priekšroka biedrības biedriem. **Tālr.28394558**

Pateicība Pēterim Ćirulim

Mēs sakām lielu paldies SIA “GP SYSTEMS”, reģ.Nr.LV40003760328, tālr.27097338 (birojs) vadībai, kas vienīgie sadzirdēja un atbalstīja mūsu lūgumu, noslēdzot ziedojuma līgumu par bezmaksas interneta pieslēgumu biedrības darbības nodrošināšanai. Ikdienas steigā ir svarīgi teikt paldies un būt pateicīgiem ikvienam, kurš darījis labus darbus, pat tad, ja tas izskatās kaut kas neliels mūsu acīs.

Paldies, Pēter! Vēlam veiksmes it visā!

Ķeipenes pensionāru biedrība
“Avotkreses”

Traktortehnikas un tās piekabju līgādējā valsts tehniskā apskate

Ķeipenes pagastā š.g. 16.jūnijā
plkst.11.⁰⁰ remontdarbnīcās.

Ķeipenes tautas nama pasākumi 2016. gada jūnijā un jūlijā

23.jūnijā plkst.21.00 pie Ķeipenes tautas nama

Līgo vakara **koncerts**
**„Es Jānīti dancot
vedu pašā Jāņu
vakarā!”**

plkst.22.00 zaļumballe kopā ar
grupu „Impro Band”

2.jūlijā Ķeipenē pie tautas nama Svētki vasaras plaukumā

plkst.9.00 aicinām lielākus un mazākus puķu mīļus veidot ziedu skulptūru.

Līdzī jāņem ziedus, zaļumus, derēs gan savā dārzā rodami, gan pļavā vai mežā saplūktie.

no plkst. 9.00 līdz 11.00 friziera pakalpojumi brīvā dabā (maksas)

no plkst. 10.00 Ķeipenes pamatskolas pludmales volejbola laukumā „Ķeipenes Kausis 2016” pludmales volejbolā. Aicinām piedalīties, veidot komandas! Komandu reģistrēšanās no plkst.9.30 pie volejbola laukuma.

plkst. 11.00 bērniem diseniņe kopā ar atrakstīvo RIKKO (lietus gadījumā tautas namā)

no plkst.12.00 sejiņu apgleznošana par maksu

no plkst.12.00 vizināšanās zirga pajūgā. Maksa par braucieni 30 centi

no plkst.12.00 piepūšamā atrakcija par maksu

plkst.14.00 no tautas nama maratons „Apkārt Ķeipenei 2016.”

Reģistrēšanās no plkst.13.00 pie tautas nama.

Vērtēšana pa grupām:

zēnu grupa no 9 – 15 gadiem; meiteņu grupa no 9 – 15 gadiem;

vīriešu grupa no 16 – 30 gadiem; sieviešu grupa no 16 – 30 gadiem;

vīru grupa no 30 – 45 gadiem; sievu grupa no 30 gadiem;

senioru grupa no 45 gadiem.

Mazo skrējieni pa grupām: 1 – 2 gadus vecie kopā ar vienu

no vecākiem; 3 – 4 gadus vecie; 5 – 6 gadus vecie; 7.gadīgo

skrējieni; 8.gadīgo skrējieni.

plkst.15.00 maratona dalībnieku apbalvošana un svētku zupas baudīšana

plkst.16.00 pie tautas nama iepazīšanās ar glābējsuņiem. Paraugdemonstrējumi

plkst. 20.00 pļaviņā pie tautas nama tautas deju kolektīvu „Sadancis 2016”.

Sadancī piedalīsies Ķeipenes tautas nama deju kolektīvi „Dandzis”, „Veldze”, „Zeltupīte” un viņu draugi - Lauberes bērnu deju kolektīvs „Bitīte”, Lauberes vidējās paaudzes deju kolektīvs „Lustīgais”, Sarkaņu senioru deju kolektīvs „Senči”, Suntažu jauniešu deju kolektīvs „Spāre”, Lauberes jauniešu deju kolektīvs „Spiets”, Pociema vidējās paaudzes deju kolektīvs „Nāburgi”, Madlienas vidējās paaudzes deju kolektīvs „Made” un vēl citi.

plkst.22.30 zaļumballe. Spēlēs grupa „Dadži” no Madonas puses. Ieeja brīva

Draudzīgs lūgums vecākiem un viņu bērniem

Cienījamie vecāki! Uzbrauktuve invalīdu ratiņiem, kas izbūvēta daudzdzīvokļu mājā „Akācijas” pie ieejas Ķeipenes pensionāru biedrības „Avotkreses” telpās, un biedrības telpu lodžija, nav bērnu rotaļu laukums. Lūdzu to izskaidrot saviem bērniem!

Savukārt bērnus aicinām turpmāk atrast citas spēļu un rotaļu vietas un uzbrauktuvi invalīdu ratiņiem un lodžiju neizmantojot kā savu pulcēšanās un uzturēšanās vietu!

Ķeipenes pensionāru biedrība „Avotkreses”

*Dzeltens tauriņš lido
zeltainās pieneņēs,
Un vēl viens
un vēl...*

*Dzīvības pilns un
saulains
lai tavs lidojums!*

*Kā taurenim lidot
nozīmē –
dzīvot. /Dz. Dzeguze/*

79 ķeipenieši ir piedzimuši skaistajā un ziedu pārpilnajā pavasara mēnesī maijā. Zied ievas, zied ābeles, kastaņi, neaizmirstulītes, ceriņi.... Maija jubilāri! Kad dabā viss zied, uzplaukstiet arī Jūs! Lai Jūsu sejās uzried smaids, lai Jūsu domās nav smaguma un rūgtuma, lai dzīvot ir viegli un gaiši! **Sveicieni dzimšanas dienā!**

*Spēka maize,
Avots ceļā,
Lāpa visās krustcelēs –
Skola, mana skola,
Tu biji, esi un būsi.
/S. Kaņepe/*

Ķeipenes pamatskolas
9.klases absolventi -
Valdis Raitis Ābelīte,
Henrijs Augšpuls,
Mārcis Birkenfelds,

Ernests Valts Cirčenis,

Dārta Kalniņa,

Haralds Liepiņš,

Edvards Ozoliņš,

Raivo Sakne,

Ance Sirsone,

Erlends Zvaigzne -

un viņu klases audzinātājs

Aigars Jaucis aicina uz izlaidumu

2016.gada 11. jūnijā plkst.16.00

Ķeipenes tautas namā.

*Noskūpstī dzeltenu narcisi,
skumjas kad prātu māc,
noskūpstī narcises taurīti,
muzicēt sāc.*

*Maigas dūdas lai dvēselē piemājo,
maiņa tuvumā jūnijs jau snauž.
Saulas kamolā lauki ietinas,
maigumu auž.*

*Spēlēt visdziidrākās toņkārtās –
dzīvot tik tīri kā gaiss.
Žēl tikai – ātrkāje jaunība
sen tālumā gaist.*

Saulaini sveicieni dzimšanas
dienās cienījamos gadu skaitļus
sasniegušajiem
ķeipeniešiem -

Arvīdam

Lasmanim

80.jubilejā (10.maijā),

Verai Perfiševai

90.jubilejā (12.maijā),

Ziedonim Ķirsim

80.jubilejā (12.maijā) un

Asijai Rudei

70.jubilejā (29.maijā)!

Dzīvotprieku, veselību un možu
garu Jums visiem! Prast novērtēt to,
ko dzīve labu un skaistu vēl dāvā,
un turēties pretī dzīves likstām!

*Lai notiek tas un piepildās
Visskaistākās no cerībām.
No uguns saņem uguns spēku,
Ar sauli ej, līdz vakars vēlu.
Redzi, Laimes māte nāk,
Tavai pierēi plaukstu klāj...
/Baiba Cīrule/*

DIDZI,

visu, visu
to labāko
Tavos
apaļajos
gados vēl -
biedrība
Avotkreses

Mūžībā aizgājusi

*Tik skumji domāt, ka ir jāizzūd,
Kā jāmirst... rīt varbūt. Bet koki
šalks,*

*Tie stiprie koki šalks un sauli alks.
Kā koki šalks! Bet cilvēks zemē
trūd.*

Un zāle kuroreiz no zemes augs.

*Un mēness nezin cikreiz sapņu
gaismu bārstīs
un upē spoģulosies, pats par sevi
pārsteigts.*

*Bet mums vēlreiz kā cilvēkiem no
zemes neizaugt...
/Magda Isanosa/*

Š.g. 19.maijā 80 gadu vecumā
mūžībā aizgājusi

Valentīna Trofimova.

*Izsakām visdziļāko līdzjūtību
aizgājējas tuviniekiem!*

Līdzjūtības

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

Izsaku visdziļāko līdzjūtību
Gītai Šaurīnai ar ģimeni,
māmuļu smiltainē izvadot.

Bijušais darba kolēģis **Jurģis**

*Dienu lapas kalendārā
Nu līdz galam jānoplēš.
Tomēr paliek darbi, kurus darām,
Laiks ne visas pēdas dzēs!*

Atvadoties no **Valentīnas
Trofimovas,** izsakām visdziļāko
līdzjūtību **meitai Ludmilai un
pārējiem tuviniekiem.**

**Ķeipenes pensionāru biedrība
“Avotkreses”**